

Innehåll:

1. Linda Olsberg: "Magister i Australien – det jobbigaste jag gjort!"
2. Ur Linda Olsbergs cv
3. Kostnad för utlandsår.
4. Lindas tips.

=====

Linda Olsberg:

"Magister i Australien – det jobbigaste jag gjort!"

För Linda Olsberg blev det ett tufft år i Australien där hon genomförde sin magisterutbildning. Men hon var tuffare.

– Jag vill inte ha det gjort! säger hon.

Utan bostad och ensam i regnet stod Linda Olsberg i flermiljonerstaden Melbourne, med resväskorna och jet-lag.

– Då undrade jag verkligen vad jag hade givit mig in på och värre skulle det bli, säger hon.

Linda skrattar och slänger med det blonda håret, ska strax gå ut på restaurang med väninnorna. Hon älskar att vara tillbaka i hemstaden Stockholm igen.

Hon valde alltså ett års råpluggande och äventyret i stället för den svenska magistern på halvfart parallellt med jobb. Hon säger att när hon företagit sig något har hon alltid gjort till hundra procent.

Själva resandet i sig var inget hinder eftersom Linda hade rest över världen många gånger både med familj, vänner och ensam. Hennes farfar hade också många gånger under Lindas uppväxt berättat om när han i unga år gick till sjöss och seglade på de sju haven.

Det löste sig med boendet i Melbourne och hon kom att dela ett litet viktoriansk radhus mitt i stan med en jämnårig tyska och en medelålders australiska.

Redan från början var det hög studiefart och Linda var ute på klinik tre halvdagar i veckan. När första uppsatsen var skriven blev 70 procent av eleverna underkända trots att bara halva klassen var utlänningar.

– Det var förfärligt! Det var som om universitetet ville visa oss att vi nu var på en hög akademisk nivå och allt måste vara perfekt, inte minst den skrivna engelskan. Det gick inte an att kopiera en endaste mening ur referenserna för dem hade lärarna full koll på, säger hon och spärrar upp ögonen vid minnet.

Familjen i Sverige fick ibland tårögda samtal från "down under". Men Linda skaffade sig så småningom några vänner utanför universitetet som hon ibland gick ut med för att få lite distans till pluggandet, bland andra

holländske Tim som hon i dag bor tillsammans med. Dessutom tränade Linda regelbundet på gym – hon kommer från en idrottsfamilj och är sedan gymnasietiden duktig i volleyboll, tennis, fotboll och skidåkning.

– Jag satsade på att ta mig igenom studietiden i Australien men inte nödvändigtvis få högsta betyg. För mig var det viktigt att också ha kul, träffa nya människor och resa.

Två norska kollegor i Melbourne tipsade om speciella klinikplatser avsatta i Norge, för studenter med utlandsmagister som vill få norsk manuell terapuetexamen. Ett sätt att uppmuntra till utlandsstudier.

Linda hade tur och fick en av de sista platserna, i Notodden med 15 000 invånare "i skogen två timmar väster om Oslo". Handledaren fanns ständigt närvarande på kliniken och följde regelbundet upp val av behandlingar och ifrågasatte Lindas arbetssätt och prognoser för patienterna.

På så vis fick Linda de 120 vägledningstimmar och utförde de drygt 1 500 patientbehandlingar som krävs för att bli "manuell terapeut" som motsvarar OMT steg 3-sjukgymnast i Sverige. Men att få magisterutbildningen godkänd i Sverige tycker Linda var krångligare än väntat.

– Det krävdes att jag själv bevisade att mitt universitet i Melbourne faktiskt är erkänt av International Federation of Manuel Therapy (IFOMT), säger Linda.

Vissa kompletteringar återstår fortfarande för att få specialistkompetensen godkänd av Specialistkommittén i LSR och Beställarkontoret Vård i Sverige även om Linda redan har rätt att ta ut särskilt arvode tack vare sina utländska studier.

Linda Olsberg ser sig som en god kliniker snarare än teoretiker. Hon har hittills varit mest intresserad av fötter och knän men kan tänka sig att jobba mer med nackar, huvudvärk och käkledsproblematik i framtiden.

– Du kan göra så mycket när människor är stressade eller har en dysfunktion från tidigare trauman eller annat. Det är nog lusten att hjälpa patienterna att bli friska som driver mig eftersom jag tycker det är så intressant.

Trots att Linda stortrivs med att vara tillbaka i den svenska huvudstaden kan hon inte låta bli att framhålla den lätthet med vilken man kan jobba som "manuell terapeut" i Norge.

– Där har vi rätt att sjukskriva och remittera till röntgen och läkarundersökningar. Detta efter att man har kompletterat sitt sista klinikerår med kurser i differentialdiagnostik, laboratorieanalyser och röntgen. Det systemet bidrar till snabbare åtgärder, avlastning för läkarkåren, kostnadseffektivitet och nöjdare patienter och terapeuter. Här hemma tar allt så lång tid.

Linda är också förundrad över systemet med licenser och vårdavtal i Sverige.

– Det är konstigt att de svenska politikerna skapar regler som gör att vi som vill jobba full tid inte kan göra det därför att det inte finns fler vårdavtal. Samtidigt har många fysioterapeuter licens/vårdavtal för full arbetstid utan att jobba mer än deltid. Få av dem överlåter sin del av licensen/vårdavtalet (och pengarna) till kollegor som vill jobba. Det sägs att reglerna tillkommit därför att vi har överetableringar, men här i Stockholm har väldigt många klinker långa väntetider. Samtidigt kan många duktiga sjukgymnaster inte jobba eftersom de inte har något avtal.

Text och Foto: Catarina Berggrén

Ur Linda Olsbergs cv

- Sjukgymnastutbildningen 1997–2000: mest intresserad av idrottsmedicin och OMT, lyssnade på föredrag av en framtida kollega (Catarina Bexander) som genomfört sin magisterutbildning i Australien och blev inspirerad till utlandsstudier redan då.
- Cirka 4,5 år i kommunal äldrevård och inom primärvården ("vilket var svårast men gav mest erfarenhet av olika sorters sjukdomar och behandlingar"). Tog under tiden OMT steg 1-utbildning samt läste företagsekonomi på kvällstid för att eventuellt underlätta framtida planer att driva eget.
- Magisterstudier i Australien: gav ett annat synsätt på behandling än i Sverige (Maitland i stället för Kaltenborn), god engelska, studiedisciplin och ett världsomspännande kontaktnät med andra sjukgymnaster.
- Ett års heltidstjänstgöring på klinik med handledning i Norge: gav klinikerfarenhet med samma utgångspunkt som under magisterutbildningen, erfarenheten att starta eget, hög inkomst, många turer upp på omgivande fjäll kring samhället där hon jobbade och bodde, några få nära vänner och många tacksamma patienter.
- Hyr sedan mars 2007 in sig i Kungens Kurva Sjukgymnastik i södra Stockholm på en tredjedel av en kollegas etablering, samt arbetar cirka två dagar per vecka som konsult hos företagshälsovården, Previa AB i Solna, som företagssjukgymnast.

Kostnad för utlandsår

- Magisterutbildningen vid The University of Melbourne: ca 140 000 kronor (Linda tog CSN-lån och levde på sparade pengar).
- Cirka 8 000 kronor/månad för mat, resor och kurslitteratur om man delar bostad med andra studenter. ("Man orkar inte jobba extra vid sidan av de hårda studierna utan behöver vila sig däremellan eller göra något kul".)

Lindas tips:

"Åk ensam till utlandet för då lär du känna nya människor. Åk framför allt inte tillsammans med din partner – du riskerar förhållandet eftersom du behöver fokusera på studierna och dig själv."